

det, når man laver aftaler, og sådan var det også tidligere, når De Konservative og Venstre lavede et forlig. Og dér er det helt i orden, at man bruger det argument.

Det, som jeg ikke synes er helt i orden, er, at man lader, som om man ikke selv ville have gjort det samme, som lovforslaget handler om: at man tager nogle penge og putter dem ind i statskassen. For, som det allerede har været fremme – vi kan gennem Arbejdsmarkedsudvalget spørge om, hvornår tilsvarende ting tidligere er sket; det kan i hvert fald ikke være i året 1993, for da fik vi i januar måned en socialdemokratisk ledet regering, så det må jo nok være lige før – så er der jo ikke tvivl om, at der er andre finansministre med andre partifarver end den nuværende, som har gjort noget tilsvarende.

Med hensyn til det, som det her slet ikke handler om, nemlig de fremtidige ferieordninger, så har vi da altid været på det rene med, at når vi var tilhængere – det har vi været i mange år, jeg ved ikke, om jeg vil sige altid, for jeg har ikke været her altid – af, at folk selv havde deres feriekonto, så betød det, at de tjente på det, fordi de havde pengene i længere tid. Og det måtte vel betyde, at der var nogle, der ikke havde pengene i den periode, og jeg kan da i hvert fald godt regne ud, at det må være dem, der har haft dem hidtil, dvs. arbejdsgiverne.

Jeg var slet ikke i tvivl om, at når vi havde sådan en idé, og når jeg havde givet tilslutning til, at man kunne kigge på det, så betød det nogle økonomiske omvæltninger. Vi kender også til nogle af regeringens ideer på disse områder og synes, de lyder spændende – og ordet spændende er i den forbindelse ment positivt.

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen det er jo helt herligt at høre hr. Aage Frandsen og i øvrigt også hr. Helge Sander og hr. Brian Mikkelsen.

Lovforslaget er i grunden et lillebitte et, og det blev allerede forberedt, da man lavede finansloven sidste år, for allerede på det tidspunkt var man i et vist omfang nemlig godt klar over, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere og folk på orlov ikke havde deres feriegodtgørelse. Så har man i mellemtiden fundet ud af – altså siden sidste år, og efter at man har lavet de her undersøgelser – at 60 pct. af de mennesker rent faktisk ikke hæver deres optjente feriegodtgørelse. De bliver ved med at være på kontanthjælp, dagpenge osv., mens de holder ferie.

Derfor synes jeg, at der er en udmærket og legal grund til at sige, at mange af disse penge – hr. Helge Sander og andre kalder det for røveri – jo i virkeligheden er det offentliges penge, som bare kører rundt på en eller anden måde.

Forslaget handler altså om, at man nu tager det første skridt, vil jeg sige, til at afvikle Arbejdsmarkedets Feriefond. Jeg tror næsten ikke, at man kan sige det på anden måde.

For 1997 tilfalder der statskassen 100 mio. kr., og det er et led i finanslovaftalen, som vi har hørt, og de penge går til finansiering af nogle andre ting, og resten får Arbejdsmarkedets Feriefond lov til at beholde.

Den næste paragraf går så ud på, at når 1997 udløber, så fortsætter denne ordning efter samme model. Den er dog bygget sådan op, at arbejdsministeren kan fastsætte nogle bestemte regler for det.

Til allersidst vil jeg godt sige, at det måske er en lille smule vemodigt, når man kigger ned over ferieloven, at se, at det, vi her står over for, faktisk er en afvikling af Arbejdsmarkedets Feriefond, som jo er lavet til gavn for lønmodtagere. Ferieloven er næsten 60 år gammel – nogle husker måske, hvordan folk stod i kø for at leje en feriebolig, nu er det en saga blot, for alle folk har snart fået deres eget hus, og det er jo godt – men Feriefonden er i hvert fald lavet om, sådan at det nu er kulturelle projekter, der gives tilskud til, og det er fornemt. På sigt er det altså meningen, at det skal være slut; der vil dog stadig væk være penge, sådan at fonden kan køre videre en tid, men den bliver kraftigt reduceret.

Vi kan selvfølgelig støtte forslaget.

Tom Behnke (FP):

Heller ikke Fremskridtspartiet kan støtte forslaget fra ministeren. Vi står lidt uforstående over for argumentationen i forslaget:

Det ene er, at man fra statens side har tænkt sig at tage 100 mio. kr. af de renter, der løber på.

Det andet, som egentlig er meget, meget værende, er statens, dvs. ministerens, argumentation om, at af de u hævede midler hidrører ca. 60 pct. fra det offentlige, og derfor er det sådan set rimeligt nok, at de 60 pct. går tilbage til de offentlige kasser. Hvis det argument skulle føres igennem, ville det også være rimeligt, at de sidste 40 pct. gik til dem, der har indbetalt dem, nemlig de private arbejdsgivere. Så ministerens argument holder ikke. Enten udbetaler man til alle dem, der har indbetalt pengene, eller også lader man helt være.